

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Empordàlia Brut

Vi escumós

Medalla d'Or al Concurs de Vins i Caves de Catalunya, Girovi 2010. És el primer vi escumós de la D.O. Empordà. Els vins escumosos elaborats en zones no emparades per la D.O. Cava porten obligatòriament les sigles «v.e.q.p.r.d.» (vi escumós de qualitat elaborat en una regió determinada). Aquest és el cas del vi escumós Empordàlia, elaborat amb les varietats de raïm blanques, típiques empordaneses, gar-

natxa blanca i macabeu, i el primer emparat per la D.O. Empordà. De color groc pàl·lid molt net i brillant, amb reflexes daurats. Aromes de fruita madura, ressaltant les del préssec i l'albercoc, i amb tocs de poma vermella. La seva petita bombolla s'enfila al ritme del vers, formant una lleugera corona. En boca és molt suau, saborós i cremós. Acidesa moderada, molt agradable i fàcil de beure, pel seu atractiu sabor. Presenta-

ció amb etiqueta singular que ens canta les excel·lències de la climatologia d'un terreny on els Pirineus toquen la mar Mediterrània. Preu aproximat: 5 euros.

El celler elaborador: Empordàlia. És un celler que va

nèixer el 2005 del resultat de la fusió de les cooperatives de Pau i Vilajuïga. Entre els seus productes cal destacar la gamma Sinols de vins blancs, rosats i dolços, i des d'ara també aquest vi escumós. Per a més informació: www.girovi.cat i www.empordalia.com.

Col·leccionisme

Presidència europea

El correu espanyol recorda filatèlicament aquesta efemèride

Xavier Romero

La Presidència de la Unió Europea, que per torn rotatori correspon a l'Estat espanyol durant el primer semestre de l'any en curs, ha estat recordada i alhora immortalitzada mitjançant una sèrie filatèlica composta per dos facials, de 34 i 64 cèntims, respectivament, els corresponents a les tarifes ordinàries per als correus nacional i europeu. Aquests segells reproduïxen el logotip d'aquesta presidència, format per les lletres «eu» en cursiva i enllaçades, disseny que es va obtenir d'una convocatòria entre estudiants de Disseny i Belles arts d'Espanya, Bèlgica i Hongria, els tres països que presidiran successivament la UE des de l'1 de gener del 2010 fins al 30 de juny del 2011; el concurs el va guanyar el belga Antoine Durieux. Per primer cop en la història de la Unió Europea, un mateix logotip és compartit per diverses nacions membres durant la seva presidència, i només es diferenciarà pels colors de les seves respectives banderes.

Tal com diuen els seus principis fundacionals, la UE està formada per estats democràtics del continent europeu i la seva missió se centra a oferir pau i estabilitat a tots els seus ciutadans, promoure un desenvolupament econòmic i social equilibrat, preservar la diversitat i identitat dels seus pobles, així com defensar el respecte als drets humans, promoure el desenvolupament sostenible i tenir cura del medi ambient. Per desenvolupar els seus treballs, la UE compta amb diverses institucions entre les quals hi ha, com a més destacades, el Parlament, el Consell de la Unió, i la Comissió.

Repasant la història, aquesta és la quarta vegada que Espanya, des que va ingressar a la Unió Europea l'any 1986, es fa càrrec de la presidència del Consell, anomenat igualment Consell de Ministres. Anteriorment ho havia fet el primer semestre del 1989, el segon del 1995 i el primer del 2002. La distinció presidencial comporta un deure i una aportació de cada Estat membre al funcionament de les institucions comunitàries. El càrrec es renova per un sistema rotatori de sis mesos, i l'1 de setembre del 2009, coincidint amb l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa, se n'ha renovat l'estructura amb nous

càrrecs i s'han ajustat els períodes de mandat.

En la numismàtica, i ho recordàvem fa unes setmanes, el fet europeu, a través de la moneda comuna, hi és ben present, i gairebé a diari, a causa de les contínues emissions de monedes. Pel que fa a la filatèlia, el tema Europa porta dècades essent un dels més atractius per al col·leccionista de base. Precisament enguany se celebren els 50 anys de l'aparició de la primera sèrie al·lusiva, la qual es va presentar el 19 de setembre de 1960, amb facials d'1 i de 5 pessetes, i amb 3,5 milions de tirada. La il·lustració presenta una roda de 19 radis, símbol dels països integrants de la CEPT (Conferència Europea de les Administracions de Correus i Telègrafs), creada l'any 1954. Des d'aleshores, aquestes sèries commemoratives han estat emeses anualment, il·lustrades sempre amb mostres al·legòriques i de gran atractiu per a l'aficionat, i a partir del 1974 dedicades preferentment a motius nacionals, i d'altres de genèrics (i complementades amb diferents efectes i targetes).

Gironins del segle XIX

Isidor Gil Dalmau

Què apunteu en aquestes quartilles? Se us veu enderiat...

- Faig memòria... i convé no distreure's perquè cada dia que passa, les coses em fugen més del cap i els records es difuminen i s'acaben barrejant. Cal que els joves que vinguin darrere nostre sàpiguen i coneguin.

Isidor Gil Dalmau va néixer a Tossa de Mar, el 1790, en el si d'una família de comerciants. De jove va decidir fer carrera eclesiàstica i va ingressar al monestir que els benedictins tenien a Sant Feliu de Guíxols, on va prendre els hàbits el 1806. Va fer els vots l'any següent, prenent Isidor com a nom de religió. La seva vida semblava haver de transcórrer sense gaires maldecaps, però els fets del país li van complicar. El 1820, un grup de militars progressistes va organitzar un cop d'estat contra l'absolutista i retrògrad Ferran VII, iniciant l'anomenat Trienni Liberal. Isidor Gil Dalmau, com tants altres religiosos, es va posicionar a favor del monarca i va ser perseguit per les autoritats colpistes. A partir de 1824, però, quan el rei es va tornar a fer amb el poder, el monjo va començar a ascendir dins la seva orde.

Va ser nomenat prior del convent de Sant Feliu de Guíxols, càrrec que va compaginar amb el de mestre de novics. El problema va ser que el 1835, quan regnava Isabel II, es va produir l'exclaustració de moltes organitzacions religioses. La comunitat benedictina guixolencina va ser un de les afectades i els monjos van haver de marxar fora del país. Isidor Gil Dalmau, per exemple, primer va anar a Mallorca i després va passar a França. Entre 1835 i 1837 va fer estada a Le Puy, una localitat de la regió occitana d'Alvèrnia; i, tot seguit, es va traslladar a l'abadia benedictina de Solesmes, a la regió del Loira.

Isidor Gil Dalmau no va tornar a Catalunya fins al 1850, per passar-hi la seva vellesa. Va morir el 1875, als 85 anys. Durant aquest període va escriure diversos textos sobre la història la comunitat benedictina guixolencina, com ara *Sinopsis cronològica de los sucesos principales de la historia del monasterio de San Feliu de Guíxols* i *Memorias para servir a la historia de San Feliu de Guíxols des de los acontecimientos de la noche del 28 al 29 de julio de 1835*, on descriu com van ser expulsats els monjos al fer-se efectiva l'ordre d'exclaustració de la comunitat. Tota aquesta documentació es coneix gràcies a la feina del prevere i historiadore Ernest Zaragoza Pascual, que ha dedicat quaranta anys de la seva vida a l'estudi del monaquisme a Catalunya, prestant especial atenció al monestir ganxó.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista